

РЕШЕНИЕ

№ 2248

гр. София, 26.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Ц.Митакева и при участието на прокурора Я.Димитров, като разгледа дело номер **11553** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Застрахователна компания [фирма] [населено място] срещу решение от 07.11.2011г по нахд № 10960/2011г на СРС, с което съдът е потвърдил наказателно постановление /НП/ № Р-10-620/15.04.2011 г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на Застрахователна компания [фирма] [населено място] са наложени десет имуществени санкции в размер всяка от по 1000 / хиляда/ лева, на основание чл. 319 ал.1 т.2 от КЗ, във връзка с чл. 317а, ал. 3 от същия кодекс. Претендира се отмяна на обжалваното решение като неправилно и незаконосъобразно. На първо място се твърди, че в обжалваното наказателно постановление не е извършен самостоятелен анализ на установената фактическа обстановка за всяко от нарушенията по всеки договор. Изброяването на договорите е формално, механично, в таблична форма, като липсва анализ на елементите на изпълнителното деяние и останалите елементи на състава на нарушението за всяко от така посочените. Твърди се, че липсва посочване на датата на извършване на нарушението, като се претендира, че същото е продължено такова. На следващо място се твърди, че ЗК [фирма] е застраховател по смисъла на чл. 8 ал.1 т.1 от КЗ, който не е субект на нарушението по чл. 317а ал.3 от КЗ

във вр. с чл. 294 ал.4 вр. ал.1 от КЗ. Излагат се допълнително факти, касаещи изземването на информация. В съдебно заседание, касаторът се представлява от адв. В., която поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба – Комисията за финансов надзор /КФН/, редовно призван, в съдебно заседание се представлява от юрк. С., възразява срещу наведените доводи за незаконосъобразност на решението.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Д. намира оспорваното решение за правилно и законосъобразно.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решение от 07.11.2011г на СРС по нахд № 10960/2011г. АССГ приема, че решението е валидно и допустимо.

В касационната жалба се правят възражения за допуснати от РС съществени процесуални нарушения, без същите да са точно конкретизирани. При извършена проверка, съдът констатира, че СРС не е допуснал съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на обжалвания акт.

По наведените в касационната жалба възражения за неправилно прилагане на материалния закон, касационната инстанция приема следното:

Заместник председателят на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор” издава наказателно постановление № Р-10- 620/15.04.2011 г., според констативната част, на което ЗК [фирма] е представила в КФН информация за сключени застрахователни договори по задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите по реда на чл. 294, ал. 4 вр. ал. 1 КЗ със закъснение по-голямо от това по чл.317а ал.1 и ал.2 от КЗ, с което е нарушена разпоредбата на чл. 317а, ал. 3 от КЗ.

Съгласно същата разпоредба, когато информацията за сключването на застрахователен договор по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е представена със закъснение, по-голямо от това по ал. 1 или 2, се налагат наказанията по [чл. 319](#). Разпоредбата на чл. 317а ал.1 от КЗ препраща към чл. 294 ал.1 и 4 от КЗ и говори за застраховател, който е предоставил информация за сключен застрахователен договор по задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите след установени в чл. 317а от КЗ срокове за това. Според РС, законодателят изрично е предвидил при осъществяване на застрахователна дейност съгласно КЗ, задължение на всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка „Гражданска отговорност” за автомобилистите, да представя в КФН информация за сключените и за

прекратените застрахователни договори в посочените в закона срокове.

Касационната инстанция излага в тази насока следното:

Кодексът за застраховането в чл. 8 ал.1 дава легална дефиниция на понятието „застраховател”, като според същата разпоредба: застраховател е: 1.акционерно дружество, кооперация, както и застраховател от трета държава чрез клон, регистриран по [Търговския закон](#), получили лиценз при условията и по реда на този кодекс; 2. застраховател от друга държава членка при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги. Безспорно ЗК [фирма] е акционерно дружество, регистрирано по ТЗ и получило лиценз за застраховане, като се определя като застраховател по смисъла на чл. 8 ал.1 т.1 от КЗ. Чл. 294 ал.1 от КЗ въвежда задължение за всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в Р. Б. посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги, да представя на Информационния център ежеседмично до втория работен ден на следващата седмица справка за сключените и за прекратените застрахователни договори към края на предходната седмица. Стои въпроса дали субект на това задължение е всеки застраховател - и тези по чл. 8 ал.1 т.1 и тези по чл. 8 ал.1 т.2 от КЗ или когато борави с понятието всеки застраховател, кодексът в този текст има предвид всеки, но всеки, който предлага задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в Р. Б. посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги, а това са само застрахователите по чл. 8 ал.1 т.2 от КЗ. Стриктното прочитане на текста обосновава втория правен извод.

Според настоящия касационен състав на АССГ, субект на задължението по чл. 294 ал.1 е всеки застраховател, който няма седалище или място на стопанска дейност на територията на РБългария, но действа като такъв при условията на право на установяване или свобода на предоставяне на услугите /съгласно принципите на правото на ЕС и Договорите за Европейския съюз и за функционирането на Европейския съюз – чл. 8, ал. 1, т. 2 от КЗ/. Българският законодател за последните е наложил по-строги санкции и засилен контрол и отчетност пред съответния надзорен орган като е възвел по-стриктни разпоредби и съответно отделни санкции за тези лица. В настоящия случай, касаторът не упражнява дейността си при условията на чл. 8, ал.1, т. 2 от КЗ, следователно и неприложими към него са изискванията на чл. 294, ал. 1, съответно на чл. 317а от КЗ и неправилно административния орган се е мотивирал с наличието на такова нарушение. ЗК [фирма] не е субект на нарушение по чл. 317а ал.3 от КЗ, тъй като не е субект на задължението по чл. 294 ал. 4 вр. ал.1 от КЗ.

Предвид становището на касационната инстанция, че АД не е субект на нарушението, за което е наказано, АССГ приема, че не следва да се произнася по останалите възражения в касационната жалба, касаещи съставомерност на деянието, доказване на фактите в състава на нарушението, броенето на сроковете и процедурата по издаване на НП.

СРС в обжалваното решение не е приложил правилно разпоредбите на материалния закон, поради което е постановил незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен в цялост, заедно с потвърденото с него наказателно постановление.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, в настоящия касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 07.11.2011 г. по НАХД № 10960/2011 год. на Софийски районен съд, НО, 122-ри състав И ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р-10-620/15.04.2011 г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор”.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

/Пламен Горелски /

Членове:

/А. А./

.....

/М. К./